

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului Ojog Efim, împotriva sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 24 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2014, în cauza penală în privința lui

Ojog Efim Ion,

născut la 28 ianuarie 1984, originar și domiciliat pînă la reținere com. Bubuieci, str. Sfînta Maria, nr. 3, mun. Chișinău

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 04 decembrie 2014 - pînă la 24 aprilie 2014; (instanța de fond);

2. de la 23 mai 2014 - pînă la 07 iulie 2014; (instanța de apel);

3. de la 25 septembrie 2014 - pînă la 10 decembrie 2014; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 24 aprilie 2014, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Ojog Efim a fost condamnat în baza art. 152 alin.(1) Cod penal, la 1 an și 6 luni închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată s-a adăugat total pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 22 iunie 2005, definitiv fiindu-i numită pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an și 6 luni, cu executarea în penitenciar de tip închis și amendă în mărime de 520 unități convenționale, echivalentul a 10400 lei.

Instanța de fond a reîncadrat acțiunile inculpatului Ojog Efim din prevederile art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, în cele ale art. 152 alin. (1) Cod penal.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Ojog Efim la

18 noiembrie 2013, în jurul orei 02³⁰, aflându-se la domiciliul său din com. Bubuieci, str. Sf. Maria, nr. 3, mun. Chișinău, a inițiat un conflict cu mama concubinei sale Macari Galina, în urma căruia i-a aplicat o lovitură, zdrobindu-i degetele mâinii stîngi, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2920/D din 29.11.2013, vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului care a solicitat, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri prin care, cauza penală în privința inculpatului să fie încetată în legătură cu împăcarea părților.

În argumentarea cererii de apel, s-a menționat că instanța de fond examinînd cauza în procedură simplificată și reîncadrînd acțiunile inculpatului din prevederile art. 201¹ alin. (2) în cele ale art. 152 alin. (1) Cod penal a lipsit părțile de posibilitatea de se împăca. Cu atît mai mult că, partea vătămată este de acord de a încheia cu inculpatul o tranzacție de împăcare, fapt care a fost imposibil la etapa anchetei preliminare și în instanța de fond, din cauza încadrării eronate a acțiunilor inculpatului în prevederile art. 201¹ Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2014, a fost respins, ca nefondat apelul avocatului Guțu T. în numele inculpatului.

5. Instanța de apel, a menționat că din materialele cauzei rezultă că avocatul inculpatului în dezbaterile judiciale a pledat pentru încetarea procesului penal intentat în privința inculpatului pe motiv că potrivit art. 133¹ Cod penal, partea vătămată nu este membru al familiei inculpatului, însă nu a inițiat procedura de împăcare pînă la retragerea completului de judecată în camera de consiliu pentru deliberare. Mai mult, o asemenea procedură nu a fost inițiată nici de inculpat și nici de partea vătămată, care au fost prezenți în ședința de judecată.

În consecință, Colegiul penal a conchis că, necătuind la faptul că acțiunile inculpatului au fost încadrate din prevederile art. 201¹ Cod penal în cele ale art. 152 alin. (1) Cod penal, a fost imposibilă acceptarea înlăturării răspunderii penale dat fiind faptul că nici un a din părți nu a făcut careva demers în acest sens, pînă la retragerea completului de judecată în camera de consiliu.

6. Împotriva hotărîrilor nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului, care invocînd temeiurile de drept

prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor contestate cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care lui Ojog Efim să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a invocat că instanța de fond eronat a aplicat prevederile art. 34 alin. (1) Cod penal – recidiva, pripit concluzionînd că antecedentele penale conform sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22.06.2005 sunt nestinse, fapt care au dus la aplicarea în privința lui Ojog E. a unei pedepse privative de libertate.

În continuare recurentul a menționat că, începînd cu anul 2005 și pînă la 22.04.2014 inculpatul a locuit permanent cu familia sa în com. Bubuieci str. Sf. Maria, nr. 3, fapt care demonstrează că ultimul nu s-a eschivat cu rea voință de la executarea pedepsei aplicate sub formă de amendă. Totodată s-a menționat că, neexecutarea pedepsei menționate se datorează doar neglijenței executorului judecătoresc, care a omis termenul de executare a pedepsei vizate.

Consideră că în privința inculpatului nu pot fi aplicate prevederile art. 34 alin. (1) Cod penal, deoarece potrivit art. 97 alin. (1) Cod penal, sentința de condamnare nu se pune în executare dacă acest lucru nu a fost făcut timp de 6 ani, în cazul condamnării pentru comiterea unei infracțiuni mai puțin grave. Prin urmare, în privința lui Ojog E. pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din conținutul cererii de recurs se poate deduce, avînd în vedere că recurentul critică pedeapsa stabilită lui Ojog E., considerînd-o prea aspră, solicitînd să-i fie numită una mai blîndă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, temeiul prevăzut de pct. 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să intervină în soluțiile adoptate în latura pedepsei cînd se constată că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, acest temei pentru recurs nu persistă în cauza dată.

Lui Ojog Efim în baza art. 152 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 34 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare, iar în temeiul art. 85 Cod penal, prin cumulul de sentințe, definitiv, fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare și amendă în mărime de 520 unități convenționale, echivalentul a 10 400 lei.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Din hotărârile judecătorești inferioare se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei, instanțele au ținut seama de scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61, 75 Cod penal.

Astfel, temeiul invocat de avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului privind stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, nu poate servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești.

Mai mult, instanța de recurs menționează că aceste motive nu au fost invocate în apel, iar potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală,

temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Astfel, argumentul recurentului referitor la faptul că instanțele ierarhic inferioare eronat au aplicat în privința Ojog E. prevederile art. 34 alin. (1) Cod penal, fapt care nu a permis aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și stabilirea unei pedepse non privative de libertate, nu poate fi reținut, deoarece atât din textul apelului, cât și din procesul-verbal al ședinței instanței de apel, nu rezultă că avocatul inculpatului sau inculpatul ar fi solicitat casarea sentinței din motivele relatate mai sus, solicitându-se doar încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților (f.d.110-111,118-122), astfel că motivele invocate în recurs nu concordă cu prevederile art. 427 alin.(2) Cod de procedură penală.

În situația în care temeiurile date nu au fost invocate în apel, instanța de recurs este în imposibilitate de a verifica aceste temeiuri în procedura recursului ordinar.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului Ojog Efim, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 24 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2014, în cauza penală în privința lui *Ojog Efim Ion*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 ianuarie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev